

PH N 1

M T ÊM V I TH N SPHINX

Ng i du khách cu i cùng ã v ; ng i h ng d n viên cu i cùng ã l p l i n c ngàn l n nh ng i u hi u bi t c a mình gi i thi u cho du khách ngo i qu c v x c Ai C p. M t b y l a m t m i và à n l c à b t kham ã l n b c ch m ch p trên ng v , v i nh ng du khách cu i cùng trong ngày.

Trong khung c nh x Ai C p, bóng hoàng hôn có m t v p siêu nhiên và khó quên. M i v t u khoe màu i s c, gi a kho ng tr i t bao la n i b t lèn nh ng kho ng t ng ph n l lũng.

Tôi còn ng i l i m t mình trên bãi cát vàng, i di n v i pho t ng Sphinx hùng v oai nghiêm tuy t tr n. Tôi nhìn m t cách say mê cái c nh t ng nh ng màu s c m ng manh nh s ng phai m d n m t cách nh nhàng, trong khi m t tr i l ng ã c t i nh ng ánh vàng l ng l y trên n n tr i Ai C p. Nh ng ánh l a di u huy n, nét huy hoàng tuy t i mà m t tr i l n c a châu Phi còn b sót l i trong không gian, có ai ti p nh n b c thông i p thiêng liêng c a tr i mà không c m giác c trong giây lát cái phút l c lũng c a cõi Thiên àng... Ni m phúc l c ó s còn t n t i khi con ng i ch a n quá n i tr y l c trong vòng tr n gian ô tr c, trong s sa a tâm linh, nó s t n t i khi con ng i còn bi t yêu v n Thái D ng n y là ngu n góc c a s s ng và c a bao nhiêu màu s c huy hoàng l ng l y xu t hi n tr c m t ta. C nh n x Ai C p th t ra ã không kém minh tri t khi h tôn th Râ, bi u t ng ngôi m t tr i, mà trong thâm tâm h coi nh m t v Th n...

Trong b i c nh hoàng hôn Ai C p, d i m t n n tr i xám ng t ã t i m d n, tôi nhìn pho t ng á Sphinx m i lúc càng s m màu, cho n khi nh ng tia n ng vàng s m cu i cùng ã t t h n và không còn chi u vào g ng m t l nh lũng bí hi m c a nó n a. Hình th n t ng Sphinx nhô lên gi a bãi sa m c mênh mông g ng m t kh ng l , than hình n m du i ra, tr i qua nhi u th h ã t ng gây s s hãi cho nh ng ng i R p d oan, và làm ng c nhiên nh ng ng i du khách hoài nghi, mà b ng ch ng là nh ng câu h i t ng i l khách, l n u tiên con quái v t kh ng l xu t hi n tr c ôi m t kinh ng c c a h . Pho t ng á bí hi m mình s t u ng i này có m t s c h p d n r t l lũng và ph c t p i v i bao nhiêu th h du khách. Nó là m t s bí m t i v i ng i Ai c p, và m t bài toán bí hi m cho toàn th gi i. Ai ã iêu kh c ra nó... Vào th i i nào... Không ai bi t c. Nhà Ai C p h c chuyên môn nh t c ng ch a ra nh ng gi thuy t vu v v ý ngh a và l ch s c a hình th n t ng Sphinx.

Đi ánh sáng le lói cu i cùng c a m t ngày ã tàn, ôi m t tôi ng ng l i trên ôi m t b ng á c a pho t ng th n nhiên b t ng. Nó ã t ng th y h ng bao nhiêu là t c ng i l n l t n tr c m t nó, v i nh ng cái nhìn im l ng, a ra nh ng câu h i không l i và không gi i áp, r i b c chân ra v trong s hoang mang! Nó ã t ng th n nhiên l ng nhìn châu Atlantide b tràn ng p d i c n i h ng th y và bi n m t d i lòng bi n sâu. Cái n c i tho ng qua c a nó ã t ng ch ng hi n công trình v i c a vua Mena, v Qu c V ng Ai C p u tiên ã i dòng sông Nile yêu quý c a ng i Ai C p và b t nó ch y qua m t ng h ng khác. Cái nhìn im l ng m mùi m n ti c c a nó ã t ng th y nhà tiên tri Moise, nghiêm c n và ít nói, t gi nó l n cu i cùng. Cầm l ng và au th ng, nó ã nhìn th y nh ng n i au kh c a x Ai C p b tàn phá, suy vong sau cu c xâm l ng c a v b o chúa Cambyse, hoàng n c Ba T . Có l v a thích thú v a khinh b , nó t ng nhìn th y n hoàng Cléopâtre p l ng l y và kiêu hãnh trong chi c thuy n r ng m i tr m vàng, bu m may b ng nhung th m và mái chèo úc b ng b c. Nó t ng sung x ng nhìn th y c Jesu trên ng i tìm o lý ph ng ông chu n b ch ngày thi hành s m ng, ngày mà c Chúa Cha g i Ngài i truy n bá cho th gian m t thông i p thiêng liêng v c nhân t bác ái. Nh m t k báo hi u không l i, bi u t ng Sphinx chào m ng Bonaparte, khí c c a nh m nh các n c Châu Âu, tr c khi tên Mã Phá luân n i b t làm lu m nh ng tên khác, và ngay khi ông ta hã còn là m t nhân v t ch a tên tu i, ch a t chân xu ng chuy n thuy n Bellérophon sang chinh ph c x Ai C p. Nó c ng nhìn th y, v i ít nhi u bi ai, toàn th th gi i chú ý n Ai C p khi ngôi l ng t m c a m t v Pharaon, vua Ai C p th i c b khai qu t lên cho ng i i t c m ch nhìn xem xác p c a vua v i nh ng ng c ngà châu báu.

Th t v y, ôi m t b ng á c a pho t ng ã t ng ch ng ki n nh ng i u ó và nhi u i u khác n a. Nh ng bây gi nó nhìn th y gì... Không màng ý k th nhân phạm t c ang bôn t u trên ng danh l i, th n nhiên tr c n i sung s ng, kh au c a nhân lo i, hình nh bi t rõ cái nh m nh ã ghi s n t t c m i bi n c l n c a tr n gian, ôi m t b ng á kia nhìn th ng vào cõi vô cùng...

Hình th n t ng Sphinx ã chuy n màu xám sang màu en, r i m t màu en nh m c, n n tr i ã m t cái nét xám b c c a lúc ban chi u, t t c i u m chìm trong êm t i, chúa t c a sa m c. Nh ng pho t ng v n còn h p d n s chú ý c a tôi và làm cho tôi b thu hút nh do mãnh l c c a m t lu n t i n vô hình. ó là vì tôi c m th y r ng màn êm r xu ng ã em pho t ng tr v nguyên quán c a nó. Cái b i c nh en âm u, ó m i úng là cái b i c nh th c s c a nó. Nh ng gì là th n bí c a m t êm Châu Phi t o cho nó m t b u không khí thích nghi. C ng trong nh ng gi ban êm mà Râ và Horus, Isis và Osiris, nh ng v Th n Linh c a x c Ai C p, luôn luôn tr v v i nhân gian. Tôi nh t nh i lúc tr ng lên và sao m c nhìn th y m t l n n a cái chân t ng c a hình th n t ng Sphinx. Tôi ng i m t mình gi a óng cát bao la, nh ng tôi

không cảm thấy cô đơn, thất vọng, cảm giác cô đơn hiu quạnh không thể nào có được với tôi.

Ban đêm, tôi có thể ngắm nhìn thên thần Sphinx dưới cái khóa cửa mà ít người du khách có thể nhìn thấy. Tôi trong khi đi, in trên nền trời xanh nhàn nhàn, cao bằng mặt ngôi nhà lộng lẫy, con sông uốn khúc lượn quanh mình như dải lụa trong thung lũng hoang vắng. Dưới ánh trăng sao và ánh đèn, những nét hùng vĩ của nó hiện rõ hơn nữa. Đó là cái biệt ngữ lòng của một vị Ai Cập mà người người bí ẩn có truy nguyên những người xa xưa vô cùng. Giống như con vật thần thánh bí mật của thiên nhiên, những người như thế họ của châu Atlante mà ký ức mong manh của người không còn nữa, họ đã biến mất khỏi lịch sử của chúng ta từ lâu rồi. Tôi không hề biết rằng bí mật của nó. Giống một kẻ khờ và uy nghiêm của nó không phải ánh mặt trời, tôi mới biết rằng nó vẫn giữ một sự im lặng muôn đời. Nếu họ biết Sphinx có gì giữ gìn cho nhân loại một thông điệp nào mà nó đã chuyển qua nhiều thế kỷ cho một sự rùng rợn thì họ hẳn có một niềm tin khác thường, thì tôi nghĩ rằng nó có khi sẽ có những điều kỳ diệu bên tai của người thí nghiệm.

Đêm tôi dành cho hình thên thần Sphinx một khung cảnh tuyệt vời. Phía sau, bên mặt và bên trái họ là “Thành phố của người chết,” một kho tàng tri thức đầy ắp những niềm đam mê hoang cùng lòng tin.

Chung quanh vùng cao nguyên lộng lẫy những ngọn núi và ánh trăng lên trời dưới ánh sáng phía nam, phía tây và phía bắc họ là Sphinx, những lòng tin và niềm đam mê xây dựng thành những công quan tài bằng đá và những xác ướp của những vua chúa, các vị thần và các sắc tộc của tri thức hay tôn giáo của Ai Cập thời cổ đại.

Không có một ngôi làng nào mà khi bước vào mà người ta không thấy các quan tài bằng đá và những vàng ngọc châu báu thì tôi mới xác định được lý do. Sự sụp đổ này xảy ra cùng lúc với sự khai quật những niềm đam mê trong những cuộc khai quật. Người ta chỉ biết rằng những người họ và những người bình thường, vì họ đã quên đi rằng họ đã quên đi những người họ đã quên đi. Ngay từ Ai Cập thời cổ đại đã có những kẻ trộm mộ, khi dân chúng nổi loạn chống lại họ thì càng ngày càng trở nên suy tàn, họ trở nên bằng cách khai quật mộ và các xác ướp thì họ đã quên đi rằng họ đã quên đi nhà vua, thì họ quên đi những vị thần của cái vinh dự yên nghỉ nghìn thu bên cạnh xác ướp của các vua chúa mà họ đã quên đi sự sinh tử.

Một sự kiện những người họ quên đi mà xác ướp thoát khỏi bàn tay của các xác ướp nghìn năm yên nghỉ trong một thế gian khá lâu cho đến khi người Hy Lạp, người La Mã và người Hồi giáo thay phiên nhau

ánh th c h . Nh ng ngôi m , l ng t m nào thoát kh i c p bóc và khai qu t trong nh ng cu c bi n c sau này, c yên ngh thêm m t th i gian khá lâu n a cho n u th k m i chín, khi các nhà kh o c hi n i ra công thám hi m d i lòng t c a x Ai C p tìm ki m nh ng gì mà k tr m th i x a còn sót l i ch a l y i. Nh th há ph i ch ng t i nghi p cho nh ng b c vua chúa, v ng h u b t h nh c a th i x a, tuy xác p h còn n m ó, mà b ng i ta khai qu t m m và c p bóc kho tàng... D u cho nh ng xác p c a h không b d p tan ra t ng m nh do bàn tay b o tàn c a nh ng k tr m báu v t, thì nh ng xác p ó c ng ã b giam c m cho n m yên ngh trong nh ng c tàng vi n làm th a mãn s tò mò và làm m ch tiêu đ ngh bình ph m c a m i ng i.

ó là cái b i c nh rùng r n c a th n t ng Sphinx khi nó v n mình và nhô u d y trong cô n t ch m ch gi a ng cát. Nó ã t ng quan sát nh ng h m t i trong “Thành ph c a xác ch t, “ l n l t b s c p bóc c a ng i dân Ai C p n i lo n và quân xâm l ng R p. V qu n th c Ai C p t i b o tàng vi n British Museum là ông Wallis Budge không làm ai ng c nhiên khi ông i n k t lu n r ng: “Th n t ng Sphinx là u i tà ma ra kh i nh ng ngh a a và l ng t m vùng chung quanh. “ C ng không ai ng c nhiên mà th y r ng ba ngàn b n tr m n m tr c, vua Thoutmès th t c a Ai C p có cho kh c vào m t t ng á l n mà ông t ngay tr c ng c t ng Sphinx, hàng ch : “M t s bí m t linh thiêng ã t ng bao ph vùng này t lúc s kh i, vì g ng m t c a pho t ng Sphinx là m t bi u t ng c a th n Khepera, v th n c a s B t T , ch t các v th n linh và ng tr vùng này. Dân chúng thành Memphis và kh p a ph ng cùng a tay lên c u nguy n tr c m t Ngai”.

Nh v y không ai còn l gì mà th y dân R p làng Gizeh g n bên có nhi u truy n th ng r t d i dào v nh ng chuy n vong linh và âm h n th ng l n v n ban êm trong b u không khí chung quanh hình th n t ng Sphinx, m t n i h cho r ng có nhi u ma nh t th gi i! Ph i ch ng b ng cách p xác nh ng nhân v t quy n quý c a th i x a, ng i c Ai C p ã kéo dài trong m t th i gian vô h n nh s t i p xúc gi a nh ng vong linh th i c v i nhân lo i chúng ta ngày nay...

Qu th t ban êm là lúc mà ng i ta có th ng m nhìn th n t ng Sphinx m t cách thú v nh t. Vì đ ng nh ban êm là lúc mà cõi gi i âm linh có v g n g i v i ta h n, tâm h n ta s n sàng m r ng i v i nh ng c m giác b t ng , trong khi chung quanh ta, đ i màn êm bao ph , th m chí nh ng hình th v t ch t thô k ch c ng thoát l y m t v m o u huy n. Màn tr i ban êm ã tr thành màu chàm pha l n màu th m, m t th màu th n bí phù h p v i s tìm tòi thám hi m c a tôi.

êm t i kéo dài m t cách t t êm và câ m l ng nh m t con heo, n u ng i ta không ý n nh ng ti ng rú rùn r n gi ng nh ti ng ng i c a vài

con beo m trong sa m c, là nh ng ti ng ng duy nh t i m gi kh c trôi qua. Chúng tôi v n ng i ó, th n t ng Sphinx và tôi, d i ánh sao v ng v c c a n n tr i Châu Phi, s giao c m gi a chúng tôi m i lúc càng thêm sâu m; t s quen bi t nhau, chúng tôi ti n n tình b n, có l chúng tôi b t u hi u nhau ít nhi u.

Khi tôi n v i nó l n u cách ây vài n m, nó nhìn ra ch khác, yên l ng và khinh ng o. Khi y tôi là gì i v i con v t kh ng l này, n u không ph i là m t k phàm t c nh bao nhiêu k khác, là nh ng sinh v t náo ng i b ng hai chân, làm b ng nh ng ch t li u kiêu c ng, t măn, nh ng d c v ng phù phi m và nh ng t t ng iên r ... V ph n tôi, tôi ã t ng nó là bi u t ng c a m t chân lý mà ch a ai tìm ra, m t bi u t ng kh ng l bí hi m mà m i l i c u nguy n không c gi i áp và r t cu c ch r i vào kho ng h vô. Tôi ã b c ra v , hoài nghi và th t v nh h n tr c, chán n n cõi tr n gian t c l y và lòng tràn ng p nh ng n i ni m cay ng.

Nh ng ó không ph i là vô ích mà ngày tháng ã trôi qua. Cu c i: ó là s giáo d c tâm linh và th y h c c a chúng ta.

V th y h c vô hình y ã d y tôi m t hai i u quan tr ng. Tôi ã hi u r ng b u th gi i c a chúng ta không ph i xoay trong vòng không gian mà không có m c ích.

Tôi ã tr l i v i th n t ng Sphinx, v i m t tâm h n già d n và sáng su t h n. l i ban êm bên c nh nó trên ng cát x Ai C p, tôi ng i t nh t a, hai chân x p b ng, và c g ng thi n nh suy g m v ý ngh a huy n bí c a hình bi u t ng kh ng l này.

C th gi i u bi t hình th n t ng Sphinx và nh n ra g ng m t h y ho i và tàn phá c a nó. i u mà th gi i không h bi t, là b ng cách nào và t bao gi nó c t c ra trong t n á nhô lên gi a ng cát, và nh ng bàn tay nào ã bi n kh i á hùng v y thành m t pho t ng kh ng l nh th .

Khoa kh o c v n im l ng, các nhà bác h c nghiêng u suy ngh v i m t s hoang mang th m l ng, vì h ph i g t b m t lo t nh ng gi thuy t mong manh mà t tr c n nay h ã t ng nêu ra m t cách qu quy t và tin t ng. H không dám a ra m t cái tên nh t nh, c ng không dám m o hi m ra m t ngày gi ch c ch n. H không còn nói r ng th n t ng Sphinx là công trình c a vua Khafra hay vua Khoufou, vì h nh n th y các tài li u c t c trên á ã ch ng minh r ng pho t ng ã có s n d i tri u i c a các v vua này. Vi c s u t m các di tích c do nh ng cu c ào x i phát hi n c, ã a ra ánh sáng m t b n c t c p n hình th n t ng Sphinx nh m t công trình iêu kh c mà ngu ng c ã m t i trong v c th m c a th i gian, mà ng i ta ã tình c khám phá ra c sau khi nó ã b chôn l p d i bãi cát sa m c và hoàn toàn

b lãnh quên, không còn ai nhớ nữa. Bên cạnh này xuất hiện một vị thần, giống như vị vua trẻ vì xa Ai Cập cách đây gần sáu nghìn năm. Vị vị thần giống vị vua vào thời kỳ cổ xưa, hình biểu tượng Sphinx đã làm tôi sửng sốt, nhưng không ai biết có từ lúc nào!

Ban đêm em liếc nhìn, những gì này qua giờ khác, tôi đã cố gắng ánh mắt nhìn xuống. Tuy nhiên, trong khi tôi vẫn tiếp tục nhìn thì những suy nghĩ, đôi mắt tôi đã ngừng trôi dạt. Những người khác và tôi đã sắp xếp vị. Bởi vì thì có hai mảnh lịch sử phần này cạnh nhau tranh thủ lấy tôi. Một là sự chú ý của mảnh lịch sử luôn luôn luôn luôn chia sẻ phần gác của con số của Sphinx. Hai là khuynh hướng cho tình huống này xác định tôi thì trôi theo cái thú vị trong miền giữa các nhà văn trẻ mới và huyền thoại của đêm trăng thanh. Sau cùng tôi đã hòa giải các hai khuynh hướng đó, theo sự thật này, tôi nghĩ thầm, đôi mắt tôi chỉ còn là hai cái khe nhìn xuyên qua đó tôi dường như không còn nhìn thấy gì nữa, và thần trí mà mình nhận ra thì như mê, tôi cho giống như tôi chìm trong một giấc mơ huyền diệu.

Tôi nghĩ mình lúc nhấc, tiếp tục trôi theo một sự yên tĩnh trong miền nó xảy ra khi tiếp tục đi. Tôi nhớ rằng bao lâu, tôi cố gắng không hay biết những gì sau một lúc tôi không còn nhìn thấy màu sắc gì nữa, mà thay vào đó, một cảm giác như sự vắng vẻ xảy ra trước mắt tôi như một cuộn phim. Trong cảm giác đó, ánh sáng xuyên chiếu vào một tia sáng như một huyền thoại...

Chung quanh tôi muôn nghìn gương mặt người râm, da sạm màu xanh ngả ho vàng, kết dính lại, kết dính trên những rãnh sâu, người thì trèo lên hay bước xuống những giàn tre mềm dẻo mạnh mẽ lên sát cạnh mặt khi ánh sáng. Trong số đó có những người cai quản khu vực này cho những thứ thuy nhiên, họ kiểm soát công việc của những người thợ đá bằng búa rìu trên những người mà họ theo dõi từng một cái vế của họ. Những tiếng búa của họ giáng xuống liên tiếp vang dội trong bầu không khí chung quanh. Tiếng những người lao công thuy nhiên này dường như có một giọng nói đầy đặn phong trần, màu da mướt mướt, họ có vàng mà họ sẫm. Họ có một cái môi trên dày, và thân hình lực lưỡng.

Công việc của họ đã xong, thay vì một tiếng ách của những viên gạch trên mặt đất trước kia, nay đã nhô lên một giọng nói khi nhìn vào thân hình một con số thì quy mô xem ra là một con quái vật đáng sợ đang nhìn mình trong một thung lũng lạnh giá băng tuyết. Trên những con quái vật, mà cái bóng của nó dường như sống phía sau hai mép tai, có một cái đĩa tròn bằng vàng khảm.

Thần tượng Sphinx!

Nhưng phụ thì đã bị nếm t. Chúng vọt trồi lên im lặng như một nấm mồ vô chủ. Khi nó ta nhìn thấy một biển lớn đang lấp lánh trong không gian bên trái tôi, mà bị biến cách đó một cây s. Trong cái im lặng đó có một cái gì rung rần, tôi cảm thấy chấp chới như là gì cho đến khi tôi trong lòng bị nếm đi đứng dấy lên một tiếng gầm kinh khủng và kéo dài, một tiếng chuyển động và rung rinh đi chân tôi. Vì một tiếng gầm long trời đất, nước biển trào lên, một tiếng sóng lớn và cao như vách trời thành thành xa thình lình phóng tới chúng tôi, và nuốt chửng con quái vật Sphinx và tôi.

Chúng tôi hoảng thốt!

Limet c nếm im lặng, nó kéo dài bao lâu, trong không một phút hay là một hai năm trời, tôi không nhớ nữa! Rồi bỗng nhiên tôi thấy tôi đi chân phốt phốt. Tôi nhìn chung quanh, không còn thấy biển nữa mà chỉ thấy một không gian rộng lớn như một biển mênh mông, và rải rác đó đây như bãi biển mù mịt trong ánh sáng mờ mờ. Và ngôi một trời trời khắp nơi một cách ngoạn mục, như bãi cát mịn lúc càng rộng lớn và càng nhiều. Về mặt địa lý thì thiên nhiên phóng như tia nắng hút cho đến khô ráo như di tích một cuộc sống, và biển không thành một biển cát mịn và khô, phần chi một màu vàng nhạt.

Bãi sa mạc!

Thiên nhiên Sphinx vẫn nhìn chúng tôi, đôi môi đỏ, rần rần và nguyên vẹn nó hình như sắp nếm t, đi đứng như nó cảm thấy nguy hiểm vì sự cô độc của nó. Đó là một sự hòa hợp tuyệt diệu giữa con quái vật cô độc và thiên nhiên. Đó là một sự tìm thấy sự tồn tại của nó trong thiên nhiên.

Thiên nhiên Sphinx vẫn nếm t cát nhốt cho đến khi một đoàn tàu xe tải tiến lên và ngừng lại trên bờ sông, thì lên bờ một nhóm người. Nhóm người này tất nhiên là người, cúi rạp xuống hình thiên nhiên và thì thầm nói chuyện với nhau.

Kể ngày xưa, cái im lặng thì thiên nhiên đã gián đoạn. Ngày xưa bắt đầu lên như nhà cửa vùng thung lũng bên, các bậc vua chúa cùng với triều đình và tầng lớp quý tộc kéo đến chầu thiên nhiên Sphinx, chúa tể sa mạc và vua không có triều đình!

Từ đây, cái linh nghiệm hiện ra trong trí tôi đã chấm dứt, nó vọt tụt như một hạt cát rơi xuống.